

Prædiken til Midfaste. 10. marts 2024

Af Mette Høyer Dansøn

Salmer: Du spørger mig om håbet (ark), G41 Stenhjertet, 58 Jesus!
Frelser og Befrier, G 34 Et håb kan gives

—

G 24 Grib os om hjertet, 477 Som korn, 173 Ét vidste han om
vejen frem:

Gud, lad os leve af dit ord
som dagligt brød på denne jord.
Amen.

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Johannes:

Da skaren nu så, at Jesus ikke var der og hans disciple heller ikke, gik de om bord i bådene og kom til Kapernaum og ledte efter Jesus. Og da de fandt ham på den anden side af søen, sagde de til ham: »Rabbi, hvornår er du kommet hertil?« Jesus svarede dem: »Sandelig, sandelig siger jeg jer: I leder ikke efter mig, fordi I fik tegn at se, men fordi I fik brød at spise og blev mætte. Arbejd ikke for den mad, som forgår, men for den mad, som består til evigt liv, den som Menneskesønnen vil give jer; for ham har Faderen, Gud selv, sat sit segl på.« Så sagde de til ham: »Hvad skal vi gøre, for at vi kan gøre Guds gerninger?« Jesus svarede dem: »Guds gerning er den, at I tror på ham, han har udsendt.« Da sagde de til ham: »Hvilket tegn gør du, så vi kan se det og tro dig? Hvad kan du gøre? Vore fædre spiste manna i ørkenen, som der står skrevet: ›Brød fra himlen gav han dem at spise.‹ « Jesus sagde så til dem: »Sandelig, sandelig siger jeg jer: Moses gav jer ikke brødet fra himlen, men min fader giver jer brødet fra himlen, det sande brød. For Guds brød er det, der kommer ned fra himlen og giver liv til

verden." De sagde til ham: »Herre, giv os altid det brød!« Jesus sagde til dem: »Jeg er livets brød. Den, der kommer til mig, skal ikke sulte, og den, der tror på mig, skal aldrig tørste.

Men som jeg har sagt til jer: I har set mig, og I tror ikke. Alt, hvad Faderen giver mig, skal komme til mig, og den, der kommer til mig, vil jeg aldrig vise bort.« Johanneevangeliet 6,24-37

I dag samler vi ind med Folkekirkens Nødhjælp og er med til at dele brød ud i verden. Vi skal udvise brodersind og kærlighed.

Når der er akutte katastrofer, såsom jordskælv, eller vulkanudbrud, eller akutte katastrofer forårsaget af krig, der gør, at man skal flygte, så skal man have akut fødevarehjælp. Det handler om at overleve her og nu. Der skal deles brød ud.

Når man kan blive i sit område, men området rammes af klimaforandringer, så er det en anden form for hjælp der skal ydes. Den form for hjælp der skal ydes i områder, ramt af klimaforandringer kunne f.eks. være, at man gav kendskab til quinoa, som er en latinamerikansk kornsort, der nu også vinder udbredelse i store dele af Afrika, hvor tørken raser, -for quinoa er meget tørkeresistent. Der kan deles frø ud, som skal i jorden, hvor man venter til høst, før det bliver til mad, der kan brødføde familier. Det er langsigtet hjælp at give undervisning i nye kornsorter, men det er effektiv hjælp.

Jesus er livets brød. Det er et billedord, vi umiddelbart forstår. Han er selve livsbetingelsen. Ved ham og til ham er al ting skabt. Derfor kan dagligt brød og livets brød ikke adskilles. Vi skal hjælpe med at dele dagligt brød, fordi vi har modtaget livets brød.

Men i dag vil vi lade os provokere og være udfordret, når vi i dag hører Jesus sige

”Jeg er livets brød. Den, der kommer til mig, skal ikke sulte, og den der tror på mig, skal aldrig tørste”

Det er provokerende, for vi ved, at folk sulter... Og dog tror vi, at han, som om sig selv siger, at han er livets brød, er den selvsamme, som mættede de sultne skarer i ørkenen.

Hvorfor afskaffer Gud ikke sult her og nu? Den tanke kan slå os - men jeg tror vi skal vende blikket indad og sige, hvorfor stopper vi ikke sult her og nu? ... provokationen i ordene skal få os til at lette måsen, og tage fat!

Vi er givet til hinanden som gave og opgave, og vi kan gøre noget for at afskaffe sult nu og brødføde verdens befolkning på en bæredygtig måde... Der skal bare vilje til.

En af mine foretrukne vittigheder lyder sådan her:

En mand boede i et område, som blev oversvømmet. Før diget brast kom en mand kørende gennem byen med en megafon – evakuer området, forlad straks jeres hjem... Men manden afviste at forlade sit hjem, han tænker, Gud kommer og redder mig.

Vandet steg, diget brast og vandet kom nu ind i mandens hus.

Han kravlede op på sit spisebord, og kunne se en robåd sejle forbi udenfor sit vindue. Fra båden blev der råbt: Kom herud til os, vi tager dig med op i vores båd – men manden afviste hjælpen og svarede – det er fint, Gud hjælper mig!

Så steg vandet, og manden måtte sidde på sit tag.

Der kom en helikopter – og tilbød at kaste en stige ned og få ham op – men han afviste – Gud hjælper mig.

Så steg vandet, og manden druknede.

Han kom op til Gud og sagde – hvorfor hjalp du mig ikke Gud?

Og Gud svarede: ”Hvad taler du om, jeg sendte en mand med megafon, jeg sendte en mand i en robåd og jeg sendte en helikopter...”

-

Når vi siger, hvorfor dør folk af sult Gud, hvorfor gør du ikke noget, - Så kan det være at svaret er – hvad taler du om, jeg sendte dig til de sultne...

Og hvis vi fordelte ressourcerne som Gud har skabt ordentligt, så var der ingen i verden, der ville sulte...

-

Vi er sendt ud

Vi er svaret på bønner om dagligt brød.

Når vi bliver døbt, får vi opgaven at være discipel og har nu ansvaret for at hjælpe Gud med at hans vilje skal ske...

Jesus har lært os at bede Fadervor, at sige -: ”Giv os i dag vort daglige brød” – I mere end forbifarten er det værd at bemærke, at Jesus ikke siger ”mig og mit”, men ”os og vort”! Giv mig i dag mit daglige brød. Nej, sådan kunne Jesus aldrig sige! Det daglige brød skal deles – ligesom livets brød skal deles. Det daglige brød er vort at dele og dele ud af... Og livets brød giver os styrke til at have øje for næsten og tage ansvaret på os.

Adskilles dagligt brød fra livets brød, havner vi i gold materialisme. Det var denne gudløse materialisme, Djævelen ville friste Jesus til at give efter for, da han mødte ham derude i ørkenens sult: Gør stenene til brød og bliv brød-konge – og Jesus svarer: Mennesket skal ikke leve af brød alene, men af hvert ord, der udgår af Guds mund.

Men i en verden med katastrofer og krig, må vi erkende, at det daglige brød også skal akut uddeles, for mennesket kan ikke overleve alene af Guds ord, de har brug for at vi hører Guds ord,

og lever efter det, så vi deler ud af vort daglige brød... Der er nok til alle, hvis vi deler.

Det stærkeste vidnesbyrd om Kristus som livets brød finder vi i nadveren. Han tog i den nat, da han blev forrådt brødet, det daglige brød, takkede og brød det, gav sine disciple det og sagde: Tag det og spis det – det er mit legeme, som gives for jer. Derefter tog han bægeret med vin og sagde: Dette er mit blod, pagtsblodet, som udgydes for jer til syndernes forladelse. Spis og drik, til ihukommelse af mig

Igennem nadverens enkle måltid minder Kristus os om, at han er livets brød.

Derfor beder vi: Herre giv os altid det brød – dagligt brød og livets brød. I den bøn samles alt, hvad vi har brug for at bede om, i livet og i døden. I den bøn må vi finde kræfter til også at bringe brødet ud og være svar på bønner fra andre... Gå ud i verden og del din tro på Jesus, som livets brød, og gør det om nødvendigt med ord, men gerne i din gerning.

Vi er i fastetiden.

Vi er med Jesus på vej til Jerusalem, hvor påsken drama skal udleves.

Men selv Jesus, der var på vej til Jerusalem for at frelse os alle, han stoppede op på vejen og gav sig tid til at være der for de nødlidende.

Lad os gå ud, men vi med Jesus mentalt vandrer på vejen til påske og være der for andre.

Lov og tak og evig ære være dig vor Gud, Fader, Søn og Helligånd, du, som var, er og bliver én sand treenig Gud, højlovet fra første begyndelse, nu og i al evighed.

Amen